

Pinse Ung

Trygge kirker

**Rutinehåndbok ved mistanke om
vold eller seksuelle overgrep mot barn**

Kontaktinfo

I vår menighet, er dette varslingsansvarlig:

Kontakt til leder for eldsterådet/styret:

Innholdsfortegnelse

Forord	5
Viktig informasjon	6
Definisjoner	9

Rutine

Medarbeider, frivillig, ungdomsleder, barne- og familiepastor	11
Varslingsgruppe	15
Varslingsperson	19

Ansvar

Hovedledelse i menigheten	21
Varslingsgruppe	22
Varslingsperson	22
Etisk råd	23
Barnevern og politi	23

Forord

Menigheter skal være en trygg arena for barn og unge. Det er nulltoleranse for vold og overgrep, og vi har holdt derfor dette temaet høyt på dagsorden.

I denne reviderte versjonen av Rutinehåndboken er hovedtema fortsatt vold og seksuelle overgrep. Det som er nytt er at «Trygge kirker» og Pinsebevegelsens Etske Råd sine retningslinjer og prosedyrer komplementerer hverandre, og binder sammen satsningen for å gjøre kirkene trygge for barn og unge.

Denne sammenhengen synliggjøres gjennom felles språk, rutiner og prosedyrer. Vi tror at dette tiltaket vil øke bevisstheten og forenkle rutiner.

Det er viktig at ikke rutinehåndboken brukes uavhengig av webinarer til «Trygge kirker». De hører sammen og blir da et godt verktøy som kan gi din menighet kunnskap og hjelp omkring vold og overgrep.

Takk til Pinse Ung for at organisasjonen prioriterer denne satsningen. Takk også til initiativtaker Rebekka Svardal Lund, som sammen med Inger Lise Andersen og Sigrid Elise Perstølen har sikret faglig kvalitet og god fremdrift. Takk også til TV Inter som lever opp til sitt gode rykte og leverer god kvalitet i sine produksjoner.

Øystein Cjerme,
leder av Pinsebevegelsen

Viktig informasjon

Informasjon til menigheten om rutinen

I forbindelse med at din menighet tar i bruk denne rutinehåndboken må medlemmene informeres om at det foreligger en rutine. Dette kan gjøres på foreldremøter, introduksjonskurs og på menighetens nettsider eller lignende.

Vi oppfordrer alle menigheter til å ha rutinene godt tilgjengelig for alle ansatte og frivillige i menighetslokalet.

Informasjon om at kirken har denne rutinen er forebyggende i seg selv, ved at den kan føre til at potensielle overgripere velger seg bort fra din menighet fordi det er en bevissthet rundt dette temaet.

Varslingsansvarlig

For å benytte rutinen skal det nedsettes enten en varslingsgruppe eller en varslingsperson som er menighetens adresse ved bekymring.

Varslingsgruppen er et team av tre til fire personer som er spesielt valgt til å drøfte og beslutte hva som skal gjøres ved mistanke eller når det har fremkommet opplysninger om overgrep. Teamet utpekes av menighetens lederteam og bør være sammensatt av personer med kompetanse eller et engasjement for dette. Teamets medlemmer må ha fullført webinarer Trygge kirker.

Dersom dere ikke har en størrelse på kirken som gjør at dere kan opprette en gruppe med spesielt ansvar, kan dere utnevne én person som er varslingsansvarlig i menigheten. Det er da denne personen medarbeidere og frivillige kan henvende seg til ved bekymring.

Kriteriet for å være varslingsansvarlig er evnen og viljen til å tilegne seg kunnskapen i Trygge kirker-kurset og å ta på alvor og handle i tråd med ansvar og rutiner.

Politiattest

Det er en forutsetning at alle medarbeidere som er i kontakt med barn og unge har fremvist politiattest uten anmerkninger. Kan de ikke levere slik attest vil de ikke ha tillit for å jobbe i det offentlige med barn og unge, og heller ikke i din menighet. Det anbefales at disse fremvises hvert 3. år.

<http://www.pinseung.no/politiattest>

Hjelp fra barneverntjenesten

Når det er kommet frem opplysninger som gir grunnlag for bekymring kan alle bli usikre på hva som er klokt å gjøre. Slike bekymringer bør alltid drøftes med barnevernet anonymt. Det vil si at du ringer din lokale barneverntjeneste og gir opplysninger om det som er situasjonen, men uten å oppgi navn på personene bekymringen gjelder. Du vil da få råd og hjelp til hva som bør gjøres videre. Dersom de saken gjelder har samtykket til det, kan du drøfte opplysningene med barnevernet uten at personene er anonymisert.

Avvergeplikt

Vi alle er pliktige til å avverge at barn og ungdom blir utsatt for vold eller seksuelle overgrep som beskrevet i Straffelovens § 196. Dette kalles avvergeplikten.

«Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes den som unnlater å anmelde til politiet, eller på annen måte å søke å avverge en straffbar handling eller følgene av den, på et tidspunkt da dette fortsatt er mulig, og det fremstår som sikkert eller mest sannsynlig at handlingen vil bli eller er begått. Avvergeplikten går over taushetsplikt og innebærer en plikt til å avverge (...)».

Det er IKKE ditt ansvar å finne ut, etterforske eller avdekke, men dersom du vet om forhold som er straffbare skal du melde fra, slik at barnevern og politi kan gjøre jobben sin.

Generelle forholdsregler for ledere og medarbeidere

- Ved rekruttering av medarbeidere du ikke kjenner, sjekk referanser før de får sentrale oppgaver med barn og ungdom.
- Ved opplæring av medarbeidere avklares forventninger knyttet til det å delta i barne- og ungdomsarbeid med fokus på lojalitet mot kirkens verdigrunnlag, bevissthet på maktforhold, at man ikke flørter eller innleder kjæresteforhold til noen man er leder for og ansvaret for å si fra om man opplever situasjoner som vanskelige.
- Alle medarbeidere og ledere underskriver egenerklæringsskjema vedlagt webinarret som hører til rutinehåndboken.
- Ved inndeling i grupper, la jenter lede jenter og gutter lede gutter. Dersom det ikke er mulig, ha to ledere på gruppa.
- Når man følger barn som trenger assistanse på toalettet skal døren være åpen.
- Ledere oppholder seg ikke alene på rom med barn eller ungdom mer enn nødvendig.
- Ved forbønn ber vi for samme kjønn, eller er to.

Definisjoner

Vold

Med vold menes «enhver handling rettet mot en annen person, som gjennom denne handlingen skader, smerter, skremmer eller krenker, får denne personen til å gjøre noe mot sin vilje eller slutte å gjøre noe den vil.»¹ Vold blir ofte forbundet med fysiske handlinger, men kan også være psykisk, materiell, seksuell og latent.

Seksuelt krenkende eller uanstendig atferd

Dette omfatter seksuelt relaterte handlinger i nærvær av noen, uten at det nødvendigvis er noen form for fysisk kontakt, som for eksempel blotting, onanering eller påtvungne eksponeringer foran barnet.

Seksuell handling

Dette omfatter fysisk kontakt mellom overgriper og den utsatte. F.eks. beføling av barnets kjønnsorgan, eller at barnet forledes til å berøre den voksnes kjønnsdeler.

Seksuell omgang

Dette omfatter alle typer inntrengning i kroppens hulrom, som vaginalt og analt samleie, samt innføring av penis i munn og innføring av gjenstand i skjede eller endetarmsåpning. **Seksuell omgang med barn under 14 år defineres uansett som voldtekt.**

Sammenfatter man de grunnleggende elementer i forskjellige definisjoner av seksuelle overgrep får vi følgende:

- Det er en handling som barnet ikke kan forstå, ikke er modent for og ikke kan gi informert samtykke til.
- Handlingen krenker barnets integritet. Den voksne utnytter barnets avhengighet og egen maktposisjon.
- Handlingen baserer seg primært på den voksnes behov. Aktiviteten bryter med sosiale tabuer innenfor familien eller den aktuelle kulturen og er ulovlig.

Bekymring

Med bekymring for barn mener vi alle hendelser, væremåter, signaler og uttalelser fra barnet og/eller barnets omsorgspersoner som vekker en bekymring eller uro for om barnet har det bra. Dersom det ikke finnes en tydelig årsak til dette, skal rutinene beskrevet i denne håndboken følges.

Routine

Rutine

Medarbeider, frivillig, ungdomsleder, barne- og familiepastor

Dersom et barn eller en ungdom forteller eller gjør noe som vekker bekymring eller mistanke skal vi alltid ta dette på alvor. Ofte kan det være vage uttalelser eller observasjoner som gir undring eller uro. Som ledere er det viktig, og vårt ansvar, å ta en slik bekymring på alvor.

Det viktigste er at du husker på dette:

1. Ikke ta opp bekymring med den mistenkte
2. Dokumentere
3. Drøfte bekymring med min nærmeste leder – ikke med andre.
4. Varslingsansvarlige har ansvar for videre håndtering

Drøft med nærmeste leder

Drøft med din nærmeste leder det du har hørt og observert. Bekymringen skal aldri tas direkte opp med den personen bekymringen er rettet mot.

Er bekymringen din rettet mot din nærmeste leder skal du ta kontakt med varslingsansvarlig i menigheten din.

Dersom det er mellomleder som blir bekymret melder denne fra til sin nærmeste leder over seg eller direkte til varslingsansvarlig.

Er pastor eller forstander blitt kjent med en bekymring melder denne direkte fra til varslingsansvarlig.

Dokumentere

Vi glemmer fort og minnet vårt påvirkes raskt. Det er derfor viktig å notere seg dato og tidspunkt for når opplysningene eller observasjonene var. Stedet, foranledningen, sammenhengen, hvem som var tilstede og referat av det som ble sagt. Hva konkret hendte? Gi en oversikt over hendelsesforløpet og hva du observerte av følelsesmessige reaksjoner underveis, både før, ved samtalen og etterpå. Dette gjelder også for eventuelle nye samtaler.

Dokumenter følgende:

- Dato og tidspunkt
- Sted
- Foranledningen
- Sammenhengen
- Hvem var tilstede
- Referat av det som ble sagt
- Hva som konkret hendte - oversikt over hendelsesforløp
- Barnet eller ungdommens følelsesmessige og fysiske reaksjoner underveis (før, ved samtale, etterpå)

Bekymring tas med til varslingsansvarlige

Alle opplysninger viderebringes skriftlig og muntlig til varslingsansvarlig. Du og din nærmeste leder drøfter bekymringen med ansvarsgruppa eller ansvarspersonen og dere blir enige om veien videre.

Mer samtale

Det kan være aktuelt å ha flere samtaler med barnet eller ungdommen som det vekkes bekymring hos. Dette gjøres etter drøfting med nærmeste leder og varslingsansvarlig.

En slik samtale kan gjøres på forskjellige måter. Som regel vil vi ikke klare å respondere eller reagere med en gang vi hører eller legger merke til noe. Samtalen bør være tilrettelagt til slik at det ikke er andre barn eller ungdom og uvedkommende voksne tilstede.

Eksempel på hvordan man kan gjennomføre en slik samtale

Når du skal ha en slik samtale kan du først vise til tidspunkt og situasjon hvor informasjonen ble delt eller du la merke til noe.

«Husker du sist vi var sammen her på klubben, da vi spilte UNO, da sa du at pappa ikke lar deg få sove på kvelden, kan du si litt mer om det?»

Vi gjentar det vi har hørt eller lagt merke til og spør om vedkommende kan eller vil si litt mer om det. Da tillegger vi ikke eller fortolker, men vi bekrefter at vi har lagt merke til det som er sagt. Det er alltid riktig å spørre et barn eller en ungdom for å få mer klarhet i hva det er du har hørt eller sett.

Dersom barnet eller ungdommen forteller om vold eller seksuelle overgrep er det viktig at du gjør konkrete avtaler med vedkommende for veien videre.

Du kan aldri love å ikke skulle fortelle noe videre eller la være å gjøre noe med informasjonen, men du kan gjøre avtaler om når og hvordan barnet eller ungdommen skal få informasjon om fortsettelsen. Her kan det være lurt å ha drøftet alternativer med din nærmeste leder og varslingsansvarlig om hvordan samtalen og prosessen bør foregå.

Ansvarsgruppen/ansvarspersonen håndterer saken videre. Oppsummert er det dette du må ha klart for deg:

- Du har blitt fortalt eller sett noe som gjør deg bekymret. Skriv ned i tråd med dokumentasjonstips hva du er bekymret for, har sett eller hørt.
- Ikke ta det opp direkte med den mistanken rettes mot.
Det vil si foresatte, lederen eller medarbeideren.
- Du drøfter bekymringen med din nærmeste leder eller dens leder.
- Du og din leder drøfter bekymringen med varslingsansvarlig i din kirke.
- Oppfølgende samtale med barnet/ungdommen gjennomføres dersom det er aktuelt.
- Opplysningene dokumenteres og bringes videre til varslingsansvarlig.
- Varslingsansvarlig håndterer saken videre.

Eksempel

Medarbeider i barnekirken observerer i lek med et barn noe som vekker bekymring. Medarbeider snakker med barnepastor, som er nærmeste leder. Medarbeider skriver ned hva som ble observert og under hvilke omstendigheter. Barnepastor er ansvarlig for å melde fra til varslingsansvarlig i menigheten.

Varslingsgruppe

De varslingsansvarlige i en menighet kan være en gruppe som består av 3 til 4 medlemmer med spesiell kompetanse på området. Dette kan være medlemmer i kirken som jobber i barnevern, politi, sjelesorg, sykepleie, skolen, fosterforeldre, juss, barnehage. Varslingsgruppen er de som er menighetens adresse for bekymring i møte med politi og barnevern. Varslingsgruppen har mandat til å agere på bakgrunn av de opplysningene som kommer frem.

Rutine

1. Avklar roller i varslingsgruppa (hvem gjør hva).
2. Drøft saken med erfarne fagfolk.
(Barnevernet eller andre med kompetanse på området.)
3. Kontakte politiet og drøfte opplysningene med dem.
4. Avklar hvem som skal forholde seg til media/presse utenfra.
5. Avklar hvem som følger opp involverte barn og dets foresatte.
6. Avklar hvem som følger opp den mistenkte og hans/hennes familie.
NB! Etter at politiet har gjort vedkommende kjent med mistanken.
7. Informasjon til andre barn/ foresatte i kirka avklares.
8. Behovet for veiledning og oppfølging av andre involverte er avklart (andre ledere/meldere).
9. I samarbeid med politiet: Gjør avsjekk på om vedkommende er, eller har vært, involvert i andre organisasjoner/ frivillig arbeid.

Søk råd

Opplysningene som gir grunnlag for bekymring gjennomgås i gruppen og det vurderes om de bør drøftes med politi eller barnevern. Det kan også være aktuelt for dere å ta kontakt med Etisk råd i Pinsebevegelsen som har god erfaring med håndtering av saker. Det oppfordres til å drøfte anonymt med lokalt politi eller barnevern først. Bor du på et lite sted kan du ringe alarmtelefonen for barn og unge tlf 116111 eller politiet 02800. Du trenger verken oppgi hvem som ringer eller hvem saken gjelder når du ringer for å drøfte anonymt. Bekymringen skal ikke tas opp med den mistanken er rettet mot.

Sett inn nødvendige tiltak

Dersom mistanken gjelder en leder, ansatt eller medarbeider i kirken må det tilrettelegges slik at denne ikke er alene med barn eller ungdom. Dette gjøres, så langt det er mulig, uten at mistanken blir kjent for vedkommende.

Anmeldelse eller bekymringsmelding

På bakgrunn av drøfting med politi og barnevern må gruppen ta stilling til anmeldelse eller bekymringsmelding. Det anbefales å følge rådene som er gitt av politi og barnevern. Ved anmeldelse eller bekymringsmelding samarbeides det med politi/barnevern om videre forløp og håndtering.

Kontakt med foresatte

Dersom mistanken gjelder en leder, ansatt eller medarbeider i kirken må det vurderes sammen med politi og barnevern på hvilken måte foresatte skal gjøres kjent med mistanken.

Varslingsgruppe

Etter en anmeldelse av en leder

Dersom en leder er under mistanke for vold eller seksuelle overgrep mot barn eller ungdom, er det spesielt viktig å ha gode rutiner etter at forholdet er anmeldt eller mistanken er formidlet videre. Det er viktig å sørge for at de involverte barn skal føle seg trygge på at det som er sagt tas på alvor og ikke bagatelliseres. Hvordan kirken håndterer situasjonen vil ha innvirkning på tilliten både fra barna, deres foresatte og samarbeidspartnere som politi og barnevern videre. For lederen som mistanken rettes mot, er hvordan kirken og personen selv forholder seg til dette avgjørende for hvilken tillit omgivelsene vil ha, både om mistanken er riktig eller skulle vise seg å ikke stemme.

Vi vil anbefale en permisjon mens politiet eller barnevernet undersøker forholdet. Dette er ikke for å forhåndsdomme, men for å være ryddig og tydelig på at opplysningene som er kommet tas på alvor og skal undersøkes. Permisjon betyr å i sin helhet fratse sine lederverv så lenge mistanken foreligger og er under etterforskning av politiet. På lik linje som en barnehageansatt ikke ville få jobbe med barn dersom han eller hun var under etterforskning for vold eller overgrep mot barn på jobben, så kan heller ikke kirkens medarbeidere eller ledere fortsette i sin stilling ved en tilsvarende situasjon. Dette gjelder ledere på alle nivå i kirken, uten unntak.

Ved informasjon om permisjonen vil vi anbefale ordlyden politiet bruker når folk i egne rekker er under etterforskning: «rutinemessig permittert». Det er en ryddig og presis formulering som er trygg for alle involverte og som i møte med media og andre som har behov for begrunnelse av permisjonen bør gi nok informasjon.

Arbeidsfordeling: Hvem ivaretar mediehandtering?

- Rådfør dere med kommunikasjonsansvarlig i kirken eller med andre ressurspersoner
- Søk eventuelt råd sentralt i Pinsebevegelsen

Hvem følger opp de involverte?

Dette avklares først med politi og barnevern der de er involvert. Dersom vanskelig å få oversikt over behov, rådfør dere med Etisk råd i Pinsebevegelsen.

- Den utsatte
- Den mistenkte
- Den utsatte og mistenktes familie
- Andre barn, familier og ledere i kirken

I samarbeid med politiet - er det andre som må informeres?

- Arbeidsgiver
- Lag og foreninger

Varslingsperson

Den varslingsansvarlige i en menighet kan være en person som evner å tilegne seg kunnskapen fra Trygge kirker-kurset, ta på alvor og handle i tråd med ansvar og rutiner. En slik person er adressen for menighetens bekymring i møte med politi, barnevern og Etisk råd. Velger menigheten en person som varslingsansvarlig vil det si at menigheten benytter seg av Etisk råd og rådsstrukturen i Pinsebevegelsen.

Søk råd

Opplysningene som gir grunnlag for bekymring sendes til Etisk råd via personal@pinsebevegelsen.no. Etisk råd vil da drøfte om bekymringen bør drøftes med politi eller barnevern. Du er også fri til å ringe alarmtelefonen for barn og unge tlf 116111 eller politiet 02800. Du trenger verken oppgi hvem som ringer eller hvem saken gjelder når du ringer for å drøfte anonymt. Bekymringen skal ikke tas opp med den mistanken er rettet mot.

Sett inn nødvendige tiltak

Dersom mistanken gjelder en leder, ansatt eller medarbeider i menigheten må det tilrettelegges slik at denne ikke er alene med barn eller ungdom. Dette gjøres, så langt det er mulig, uten at mistanken blir kjent for vedkommende.

Etisk råd

Får din menighet hjelp av Etisk råd gjøres alle avgjørelser i samråd med dem heretter. Etisk råd bistår nå prosess og arbeid i samarbeid med dere som menighet og eventuelle offentlige instanser.

Etter en anmeldelse av en leder

Dersom en leder er under mistanke for vold eller seksuelle overgrep mot barn eller ungdom er det spesielt viktig å ha gode rutiner etter at forholdet er anmeldt eller mistanken er formidlet videre. Det er viktig å sørge for at de involverte barn skal føle seg trygge på at det som er sagt tas på alvor og ikke bagatelliseres. Hvordan kirken håndterer situasjonen vil ha innvirkning på tilliten både fra barna, deres foresatte og samarbeidspartnere som politi og barnevern videre. For lederen som mistanken rettes mot er hvordan kirken og personen selv forholder seg til dette avgjørende for hvilken tillit omgivelsene vil ha både om mistanken er riktig eller skulle vise seg å ikke stemme.

Vi vil anbefale en permisjon mens politiet eller barnevernet etterforsker/undersøker forholdet. Dette er ikke for å forhåndsdomme, men for å være ryddig og tydelig på at opplysningene som er kommet tas på alvor og skal undersøkes. Det betyr å i sin helhet fratse sine lederverv så lenge mistanken foreligger og er under etterforskning av politiet. På lik linje som en barnehageansatt ikke ville få jobbe med barn dersom han eller hun var under etterforskning for vold eller overgrep mot barn på jobben, så kan heller ikke kirkens medarbeidere eller ledere fortsette i sin stilling ved en tilsvarende situasjon. Dette gjelder ledere på alle nivå i kirken, uten unntak.

Ved informasjon om permisjonen vil vi anbefale ordlyden politiet bruker når folk i egne rekker er under etterforskning: «rutinemessig permittert». Det er en ryddig og presis formulering som er trygg for alle involverte og som i møte med media og andre som har behov for begrunnelse av permisjonen bør gi nok informasjon.

Ansvar

Ansvar

Hovedledelsen i menigheten

For at menigheten skal få utbytte av denne rutinehåndboken må hovedledelsen i menigheten ta noen avgjørelser. Om bekymringer eller opplysninger kommer frem er det viktig at menigheten har noen som kan ivareta disse. Pastor, daglig leder, forstander, eldsterådet eller lederskapet er nødt til å avgjøre om menigheten har personer med den riktige kompetansen, slik at man kan sette en varslingsgruppe. Mangler menigheten denne kompetansen, kan hovedledelsen i menigheten utnevne en varslingsperson som kan ta imot varsler i menigheten.

Både varslingsgruppe og varslingsperson er de som tar med varslet videre til politi eller barnevern fra menigheten.

Varslingsgruppe

En varslingsgruppe bør bestå av 3-4 medlemmer med spesiell kompetanse på området. Disse kan for eksempel jobbe i barnevern, politi, sjelesorg, sykepleie, barnehage eller læreryrket. Dette er oftest yrker som gjennom sin utdanning og arbeidshverdag har kunnskap om varslings. I tillegg bør det være en representant fra ledelsen eller administrasjonen i kirken.

Kriteriet for å sitte i varslingsgruppen er evne og vilje til å tilegne seg kunnskapen i dette kurset, og å ta på alvor og handle i tråd med ansvar og rutiner.

Teamets medlemmer må ha fullført webinarer Trygge kirker for å vite hvordan rutinen benyttes.

Varslingsperson

Dersom dere ikke har menneskene med spesiell kompetanse på området nevnt ovenfor, og dermed ikke kan ha en varslingsgruppe med spesielt ansvar, bør dere utnevne en ansvarlig i lederteamet hvor medarbeidere og frivillige kan henvende seg ved bekymringer.

Kriteriet for å være varslingsperson er evne og vilje til å tilegne seg kunnskapen i dette kurset, og å ta på alvor og agere i tråd med ansvar og rutiner.

Når dere nå har satt varslingsgruppe eller varslingsperson er det nå bestemt hvem som mottar og ivaretar varsler, beslutter hva som skal gjøres videre, og er menighetens adresse for bekymringer når politi og barnevern er varslet.

Dette er det første steget på veien mot å tilegne seg rutiner og være bevisst hvordan menigheten forholder seg i situasjoner hvor det er mistanke om vold eller seksuelle overgrep.

Etisk råd

Om menigheten bestemmer seg for en varslingsperson forutsetter det at denne benytter seg av rådstrukturen i Pinsebevegelsen i form av Etisk råd. Menigheten avgjør selv spørsmålet om videre tillit som leder, gjerne etter råd fra Etisk råd. Det er Etisk råd som rådgir prosessen og arbeidet i samarbeid med dere som menighet. Generelt er Etisk råd etablert som et rådgivende organ hvor menigheter kan henvende seg ved overgrepssaker, grenseoverskridende seksuell adferd eller annen moralsk og etisk svikt. Det er også et Meklingsråd som skal tilrettelegge for dialog for Pinsebevegelsens menigheter, forkynnere og menighetsledere i fastlåste og konfliktfylte situasjoner. Henvendelse til Etisk råd, Meklingsråd og Råd for organsisasjons- og personalutvikling gjøres gjennom personal@pinsebevegelsen.no.

I saker hvor menigheten observerer bekymring knyttet til familiære forhold som er utenfor menighetens medarbeidere, ansatte og ledere, vil Etisk råd i mindre grad kunne fungere som rådførende organ. Da vil menigheten rådføre seg og melde bekymring til politi og barnevern.

Barnevern og politi

Når barnevernet mottar en bekymringsmelding er det flere rutiner som settes i verk. Når barnevernet har grunn til å anta at et barn har behov for hjelp undersøker de barnets omsorgssituasjon. Dette skal gjøres snarest og senest innen tre måneder.

Etter undersøkelse vil det komme en konklusjon som kan ende i:

- Hjelpetiltak i hjemmet
- Hjelpetiltak er ikke tilstrekkelig og barneverns- og helsenemnda kontaktes
- Finner ingen grunn til bekymring og avslutning av saken

Dersom barnevernet vurderer at frivillige hjelpetiltak ikke er tilstrekkelig kan de be barneverns- og helsenemnda om å fatte vedtak uten foreldrenes samtykke.

Mer om barnevernets arbeid, tiltak og alternativer kan leses om på bufdir.no/om_barnevernet

Å ta kontakt med politiet vil føre til etterforskning for å avdekke om noe faktisk er galt. Politiet er vant til å håndtere fortrolig informasjon, og setter kildevernet høyt. Politiet vurderer all informasjon som kommer inn.

Da vurderes det om:

- Behov for å gjøre ytterligere undersøkelser
- Informasjon er av en slik karakter at den ikke blir fulgt opp videre
- Enkelte ganger ønsker politiet å ta kontakt med meldere fordi det er behov for ytterligere tilleggsinformasjon.
- Om politiet er bekymret for et barns omsorgssituasjon er de pliktige til å sende en bekymringsmelding til barnevernet.

NOE OM VED ØYEBLIKKELIG FARE?

Mer om hva og hvordan tipse politiet på politiet.no/tjenester/tips-politiet/

**Kontaktinfo til barnevernet:
barnevernvakten.no**

**Alarmtelefon for barn
og unge: 116 111**

Pinse Ung